

[Indenrigsministeren.]

Repræsentantskabsmøde, som afholdtes her i Byen for nogle faa Dage siden, rettet Henvendelse til Købstædernes Repræsentanter om at skaffe de fornødne Oplysninger, for at Ministeriet kunde tage Spørgsmaalet op. Der er ingen saadanne indgaaet til Ministeriet endnu, i hvert Tilfælde ikke mig bekendt. Kommunerne har hidtil ikke — og jeg maa derfor ogsaa antage, at de endnu ikke er i Stand dertil — givet saadanne Oplysninger om dette Punkt, at fuld Klarhed kan tilvejebringes. Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg vil ved Behandlingen af de enkelte Sager afgøre, paa hvilken Maade Støtte skal ydes.

Derfor maa jeg ganske afvise det ærede Medlems Bæbrejdelser for ikke i Tide at have skaffet mig Viden i denne Sag. Det ærede Medlem har fuldkommen Uret, naar han paastaar, at dette kunde have været Tilfældet. Det ærede Medlem har derimod Ret, naar han siger, at vi staar herhjemme i en økonomisk Krisetilstand, i en Tilstand, hvis Fortsættelse vil grave Kløften mellem Samfundslagene dybere, gøre den bredere. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, som jeg ogsaa sagde til ham ved anden Behandling: enhver, der bidrager til at opretholde denne Tilstand — og det gør det ærede Medlem hyppigt ved den Stilling, han indtager her i Tinget —, han gør faktisk Gerning, som gaar imod, hvad Tiden og Forholdene kræver, og jo længere de nuværende Tilstande opretholdes, jo mere man bidrager dertil, des dybere bliver Modsætningerne, des vanskeligere bliver det at komme tilbage til ordinære, til forsvarlige Tilstande.

Thi jeg gentager til det ærede Medlem: trods al hans Mildnelse, trods alle de Bestræbelser, han udfolder for at støtte Kravene fra den ene Side, medens han burde indtage en neutral og mæglende Stilling, trods alt dette kommer han saa lidt som nogen anden udenom det Faktum, at vi maa tage de Produktionsvilkaar, som Konkurrencen, og som Købeevnen betinger. Udenom dette er der ingen Vej. Vil man følge den Vej, saa ser vi Ende paa de nuværende Tilstande, saa ser vi lysere Tider i Møde, men saa længe man stiller alt muligt op for at hemme og hindre Fremmarchen ad denne Vej, gør man Skade.

Holstein: I Anledning af den højtærede Indenrigsministers Udtalelser til mig vil jeg gerne gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at vi jo bl. a. er her i dette Ting for at spørge Ministre og for at dømme

Ministre paa deres Gerninger. Jeg beklager, at det ikke staar en saa udmærket Demokrat som den højtærede Indenrigsminister klart, at dette er en Hovedopgave for Folketingsmænd. Nu har jeg altsaa rettet nogle Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, og han mener, at disse Spørgsmaal er grundløse, og at de i hvert Fald kun er begrundet i Uvidenhed hos mig. Det var maaske ogsaa tænkeligt, at de kunde være begrundet i Uklarhed hos den højtærede Minister. Det kunde tænkes, at den højtærede Indenrigsminister havde udtalt sig saa dunkelt, saa svævende og saa tvetydigt om de Forhold, vi her drøfter, at der var Grund til at rejse disse Spørgsmaal, som jeg har rejst, en Gang til, inden vi gaar til Afstemning. Men nu har den højtærede Indenrigsminister i hvert Fald nedladt sig til som den store Bastian at give mig en Antydning af Besvarelse af de Spørgsmaal, jeg rettede til ham, og jeg forstaar det saaledes, at det, den højtærede Indenrigsminister nu har besluttet sig til at tage under Overvejelse, er, hvorledes Staten kan lette Arbejdsløshedssituationen for Kommunerne; og hvis det er det, den højtærede Ministers Overvejelser herefterdags vil komme til at gaa ud paa, vil jeg kun ønske ham Held og Lykke med Overvejelserne, og at de hurtigt maa komme til Afslutning.

Simonsen: Den højtærede Indenrigsminister omtalte atter Laanesagen fra Aarhus. Der er en Uoverensstemmelse mellem hans Udtalelser, og hvad jeg mener at vide om denne Sag, men den kan maaske blive klaret. Den højtærede Indenrigsminister sagde, at man i Aarhus vilde optage et stort Laan og iværksætte Nødhjælpsarbejder, og han kunde aldeles ikke være med til at give Laan til saadanne Arbejder uden Hensyn til, hvilke Vilkaar der fastsattes for Arbejdet. Dette vil jeg opholde mig ved et Øjeblik. Saa vidt mig bekendt har Aarhus Byraad oprindeligt ikke andraget om at faa Arbejdet ved Randers Landevej udført som Nødhjælpsarbejde; saa vidt mig bekendt har der kun været Tale om, at dette Arbejde skulde udføres paa almindelig Maade, saa altsaa Arbejdslønnen vilde være blevet ganske den sædvanlige, men saa siger den højtærede Indenrigsminister, da Andragendet om at laane 9 Mill. Kr. kommer, at Ministeriet ikke kan tillade, at dette Arbejde udføres paa almindelig Maade som alt andet kommunalt Arbejde, der maa en Lønnedsættelse til 98 Ø. til. Det er det Krav, den højtærede